

uddannelse ved et andet universitet. For at synliggøre disse valgmuligheder for de studerende er det, som angivet i lovforslagets bemærkninger, tanken at etablere en InterUniversitær Koordineret Tilmelding (IU-KoT).

I bemærkningerne er det angivet, at etableringen skal ske over en årrække og i tæt samarbejde med universiteter, hvilket også skal ske for at undgå unødigt bureaukrati. Men jeg vil meget gerne understrege, at etableringen skal sikre, at man altid skal kunne gå direkte videre fra bachelordelen til kandidatdelen, dvs. uden studietidsforlængelse af det samlede fem-årige universitetsforløb.

Med lovforslaget præciserer vi, at universiteterne i højere grad end hidtil skal fokusere på vejledningen af de studerende. I en mere fleksibel uddannelsesstruktur bliver vejledningen meget central, herunder ved eventuelle krav til valg af bestemte moduler på bacheloruddannelsen. Det er imidlertid min vurdering, at denne vejledningsindsats ikke er tilstrækkelig til at sikre de studerendes reelle valgmuligheder for at blive optaget på en kandidatuddannelse efter bacheloruddannelsen, men det er klart, at vi i arbejdet med at etablere IU-KoT'en skal sikre samspillet med denne vejledningsindsats.

IU-KoT'en vil i øvrigt i vejledningshenseende være med til at sikre større gennemsigtighed for de studerende, idet den kan medvirke til at synliggøre de forskellige muligheder for kandidatuddannelser for de studerende, herunder uddannelser ved andre danske universiteter. IU-KoT'en kan dermed også indirekte bidrage til at fremme mobiliteten mellem de danske universiteter.

Ad 8. Forringelse af gymnasielæreruddannelserne

Med lovforslaget lægger vi op til, at bacheloruddannelsen er på 3 år (180 ECTS-point), og at kandidatuddannelsen er på 2 år (120 ECTS-point), jf. § 4, stk. 1 og stk. 2. Samtidig præciseres, at ministeren undtagelsesvis kan fravige denne studielængde, jf. § 4, stk. 3, og de dertil knyttede bemærkninger. Det er ikke tanken at fravige de normale studielængder for kandidatuddannelser, der giver faglig kompetence til at undervise i gymnasieskolen. Det er min vurdering, at nyudviklingen af bachelor- og kandidatuddannelserne med øget faglig relevans, sam-

menhæng og progression samt kandidatuddannelser med klarere kompetenceprofiler, der retter sig mod forskellige jobfunktioner, vil sikre, at kandidatgraden kan opnås efter 5 års studier på heltid.

I øvrigt gør jeg opmærksom på, at det af lovforslagets bemærkninger også fremgår, at udformningen af kandidatuddannelser rettet mod de gymnasiale uddannelser skal ske i dialog mellem Undervisningsministeriet og Videnskabsministeriet.

Ad 9. Kvalitetssikring

Universiteterne forvalter offentlige midler for over 9 mia. kr. om året. Samfundet har en legitim interesse i den samfundsmæssige gavn af denne investering, herunder at studerende får bedre studie- og uddannelsesmiljøer.

Der er imidlertid mange veje til at nå det fælles mål om størst mulig kvalitet i forskning, uddannelse og videnudvæksling. Lovforslaget respekterer netop denne mangfoldighed ved at pege på en bred vifte af instrumenter, som der i ind- og udland har været gode erfaringer med, og som universitetsledelserne skal arbejde videre med – i samarbejde med medarbejderne og de studerende.

Det er således ikke hensigten med lovforslaget at indføre stive evalueringssystemer baseret på et bestemt antal »statsautoriserede« evalueringsformer, der låser kvalitetsbegrebet fast. Jeg er således enig i, at vi skal sikre, at kvalitetsbegrebet ikke bliver fastlåst. Derfor finder jeg det heller ikke formålstjenligt at fremlægge en facitliste over, hvad »god kvalitet« er, da en sådan udtømmende liste næppe kan findes. Derimod bør især de operationelle og konkrete kvalitetsdefinitioner overlades til fagfolk med forstand på de uddannelser, der underkastes nærmere granskning og evaluering.

Med lovforslaget er det hensigten at indføre nye frihedsgrader for universitetet til at beslutte udbud af uddannelse og til at fastlægge det nærmere faglige indhold, jf. § 3, stk. 1, og de dertil knyttede bemærkninger.

På denne baggrund er det naturligt, at ministeren med bestemmelsen i § 3, stk. 2, samtidig får mulighed for at kunne tilbagekalde godkendelsen af et uddannelsesudbud i de tilfælde, hvor der ikke længere er behov for uddannelsen, eller hvor uddannelsen ikke lever op til kvalitetskra-